

Medisineravisen

NOCEBO

Desember 2010

nr.4 - 11. årgang

Juleøltest!

**Hjemme hos
Jostein**

Bilder fra juleblotet

**Nocebo
gjør
ting vi
ikke
kan**

04 2010

Innhold

16

9

18

14

Leder 3

Placebosjefens hjørne 3

Nye i Nocebo 3

Nocebos Juleundersøkelse 4

Sykehusrevyen 7

Bilyd på shopping 7

Reisebrev 8

Vi gjør ting vi ikke kan 9

En engel i blant oss 12

Sterke meninger 13

Juleblot 14

Juleøltest 16

Nocebos historie 18

Hjemme hos Halgunset 20

Nocebo integrerer 23

FC Placebo 24

Erotisk novelle 25

KRIMS 26

MedHum-Revyen 26

Legespritposten 27

Inn/ut 27

Askil 27

Pias pink page 28

Nocebo

 Redaktør Trygve Kjensjord
 Ass. redaktør Øyvind Løseth Elvetun
 Økonomisjef Marie Viel Møllersen
 Fotosjef Vilde Lehne Borch Michalsen
 Annonsesjef og poet Evind Grong
 Eksternkontakt Marianne Aarstad Elden
 Internkontakt Lasse Marius Honningsvåg
 Michel Gulati
 Øyvind Wilsgård Simonsen
 Lars Magnus Aker
 Kjell-Arne Helgebostad

 Petter Moe Omland
 Bjørn Lyngen
 Carl Pintzka
 Andreas Mellbye
 Ruth Eig
 Robert Sparby Hammer
 Tommy Henriksen
 Siw Lillevik Andreassen
 Pia Fiskaa Vestby
 Kari Mostad
 Maartje Iris Romijn

Nocebo 20©10 medisinstudentene ved DMF, NTNU. Hvis du kopierer fra innholdet uten å legge spenn på bordet, kommer vi og årelater deg. Så holder vi hodet ditt under vann til du ikke kan puste mer. Husk, vi er i besittelse av skolemedisin med fullt i.

“Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, og forøvrig kan man gjøre som man vil.”

Leder

Hei hå nå er' re jul igjen osv

Endelig leser vi desember på kalenderen folkens! Du assosierer kanskje jul med julegaver, nissen og den digge følelsen av å kunne forlate campus øya for en stund? Tenkte meg det. Men det beste som skjer deg i desember 2010 er det du holder mellom dine to skjelvende hender og leser med dine gråtende øyne akkurat nå: Nocebos jule-extra-special 2010! Gratulerer til deg og god jul.

Nocebo fyller 10 år, og vi feirer oss selv med et hesblesende godt julenummer. Vi har for eksempel gravd opp røttene til dette stolte organet (ja, vi er et organ) - dette kan du lese mer om på side 18 og 19. Nocebo er altså jubelanten i fokus denne julen (om Jesus kommer i andre rekke, er opp til hver enkelt).

Partyblekka feires med vasking etterfulgt av en god stek:

Flere nye i Nocebo

- redaksjonen vokser fremdeles

Vi blir stadig flere i redaksjonen! Det er ikke fordi vi parer oss innbyrdes, men fordi vi er drøyt gode på rekruttering. Her er en kort presentasjon av flere nye hotshots:

Kari Mostad, kull-10

Kari er født i 1991, dvs. nettopp, men har på 19 år tillagt seg et ordforråd verdig en gammel sjømann. Hun tilfører redaksjonen ferskt blod med en dugelig mengde promille i, og det er akkurat det vi liker. Hun ser kanskje ufarlig ut, men skinnen kan som kjent bedra!

Maartje Iris Romijn, kull-10

Maartje har mønstret på Noceboskuta, og sammen seiler vi mot nye farvann. Maartje har nederlandske aner, og siden vi i Nocebo liker nederlandske verdier har hun blitt kvotert inn. Neida. Med rene 6'ere fra alle språkfagene VGS kan tilby, er hun en verdifull kilde til lingvistisk finesse i Norges beste studentavis.

Sammen med Kari utgjør Maartje "Nocebos-muldivarpi-kull-10-super-duo". Dette betyr at de er helt vanntette som sladrepartnere. Ingenting spres videre. Garantert.

Tommy Henriksen, kull-08

Heldigvis (?) er ikke alle våre nye medarbeidere utstyrt med doble X-kromosomer. Tommy går i 3. klasse og rapporterer om alt det heftige som foregår på nevrosenterets lesesaler.

Bildet er forresten tatt på en vanlig mandags ettermiddag.

Placebosjefens ^{musikalske} hjørne

Julen, julen, julen den er her Juleblot med grøt og nisseklær Ny rekord på oppmøtte som danset tett og hett, kokkett. Ryktet hadde gått over bygd å by. Bandet imponerte her på ny. Øldriking i skogen ja, der hører vi vel hjemme.

Hei hå, nå er det jul igjen, Vi pakker pensum ned og tar toget hjem. Hei hå, bli med å syng min venn for vi skal kose oss helt til neste år med julemat og kakemenn

Hei medisinstudenter, ta i ring vi skal på julebord og danse rundt omkring. Hei hå, det er vel ingenting som kan la vær' å være glad når det er fri!

Jeg gikk meg over kvinne-barn, der møtte jeg en gjeng i rødt. Jeg spurte, jeg så, jeg spurte så: Hvor hører dere hjemme? Vi hører hjemme i Placeboland, Placeboland, Placeboland. Og alle medisinstudenter kan, få være med i placeboland.

Hei hå, vi vil være med i placeboland og de som smile kan, er hjemme i placeboland. Kom å still på generalforsamling, torsdag 13.januar.

Hei hå, nå er det jul igjen. Nå kan vi glede oss til å dra til Åre igjen

Hei hå, bli med å syng min venn. Der skal vi feste, danse, kose, ake, tulle, stå på ski og shotter smake

Og HEI! Nå er det jul, igjen! -nå er er det jul, igjen!

Takk for i år!
Julehilsen fra Synva

Hold deg oppdatert
- www.mfplacebo.no

Den store juleundersøkelsen

Hele 267 medisinstudenter tok seg tid til å besvare Nocebos undersøkelse om Julen. Vi har fått selveste Rudolf og Skumlenissen til å gå gjennom og tolke resultatene.

av Petter Moe Omland

Kulldeltagelse og kjønnsfordeling

Rudolf: Spørreundersøkelsen var bare åpen i tre døgn. Vi må derfor si at 267 deltakere er godkjent, særlig når alle kullene er godt representert.

Skumlenissen: Nei, de unge kullene er godt representert. Det ser derimot dårlig ut for kull-08 og nedover. Studentengasjementet faller med alderen, noe dette er et tydelig eksempel på. I fortsettelsen skal vi skille de gamle fra de unge. For det er nettopp det de er: Gamle!

Rudolf: eh...ja. Det er likevel naturlig å skille ut stadium I fra de som har hatt klinikk. Kjønnsfordelingen ser i det minste greit ut. Det er vel omtrentlig slik det er på studiet også.

Barneavdelingas Juletreff

Rudolf: I samarbeid med barneavdelingen arrangerer vi juletreff for alle de små pasientene. Selvfølgelig kommer nissen, og det ser ut til at Jostein Halgunset som skal få lov til å skjule seg bak skjegget.

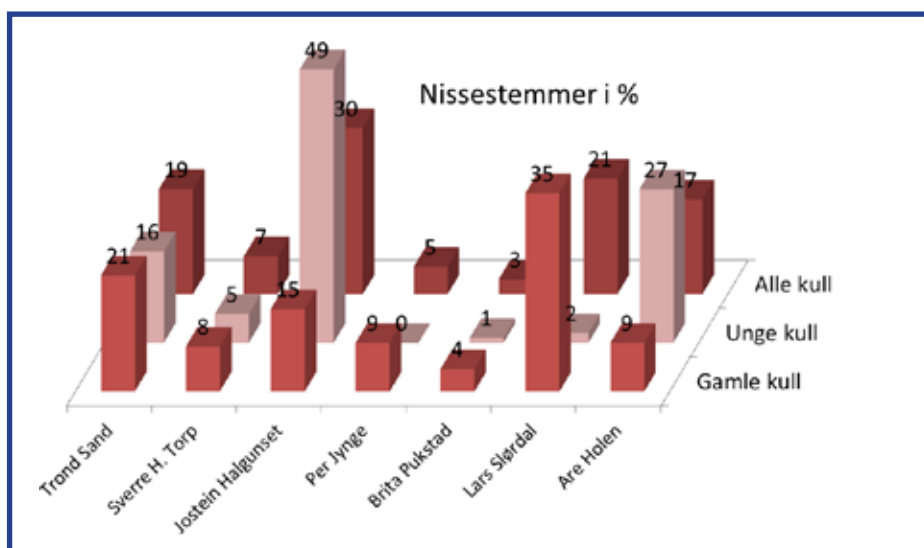
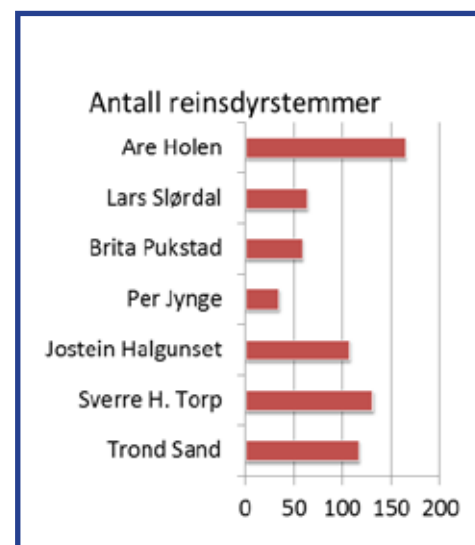
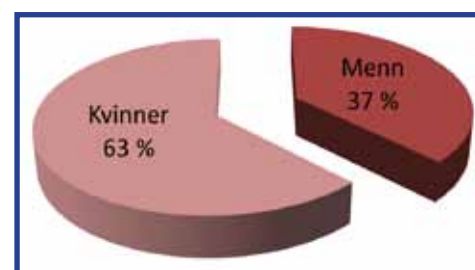
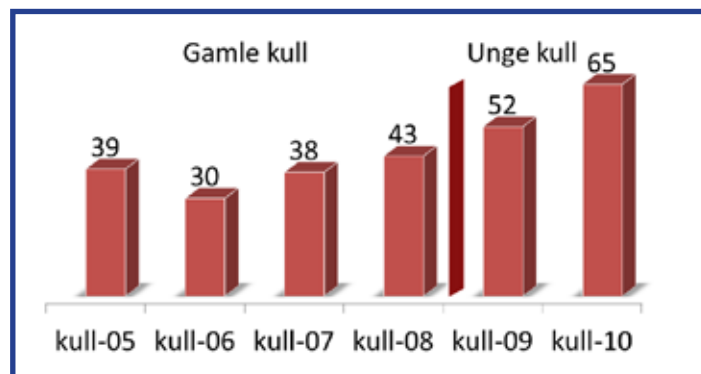
Skumlenissen: Førsteklasse valgte Halgunset fordi Sluppis ikke var et alternativ. Her er det stor forskjell mellom de unge og de gamle kullene. Dersom vi hadde gjort mer for å tilrettelegge for gamle mennesker hadde nok resultatet vært anderledes. Deltakelse på SMS burde vært mulig.

Rudolf: Stadium II og oppover har valgt Lars Slørdal. Vi har vel plass til to nisser.

Skumlenissen: Gamlingene vil ha Hippie-nissen. Dog verd å merke seg at Sand knuser Torp som nisse.

Rudolf: Ja, Torp er bedre egnet som reinsdyr, men her er Are i en egen klasse. Han får være meg, men vi trenger flere reindyr. Håper Per Jynge kommer også!

Skumlenissen: Are Holen med rød nese, Trond og Torp med gevir. Dette MÅ filmes.

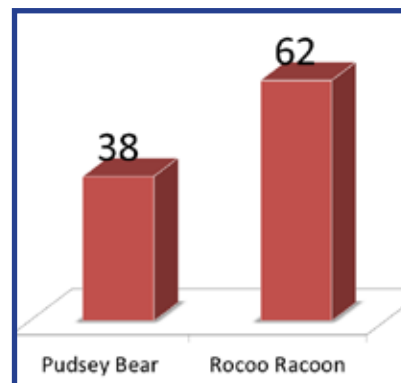
Bamsegaven: Hvilken bamse vil du helst ha?

Rudolf: Kosebamser er aldri feil. Flertallet har valgt Rocco Raccoon. Selv vil jeg ha begge!

Skumlenissen: Rocco er en vinner hos begge kjønn. Selv om det ikke blir presentert i resultatene her, er det jevnt over få kjønnsforskjeller i denne spørreundersøkelsen.

Rudolf: Det er vel som forventet.

Skumlenisseen: Ja, særlig med tanke på hvordan gutta tøfler rundt på dette studiet.

Julemat, vekt og klementiner

Skumlenissen: Da er det avgjort. Ribbe er vinneren.

Rudolf: Ja, det er flest medisinstudenter som spiser ribbe på julaften, men tre stykker har skrevet at de spiser begge deler. Med tanke på hvor sterke tradisjoner som ligger i julematen, kan vi tenke oss at det ligger en del kranglig bak det kompromisset.

Skumlenissen: Det er dessuten to stykker som spiser reinsdyr...

Rudolf:...

Skumlenissen: ... samt andre av dine ville venner som elg, rype, hjort og okse.

Rudolf: Eh..ja. Dette er sortert under annet.

Skumlenissen: Det samme er alle de rare tingene noen spiser på julaften. Som grandis og kebab. Og de spiser mye. De fleste bryr seg ikke om vekta. Fedmeepidemien kommer til å ta dem alle sammen.

Rudolf: Heh. Det er godt å se at all helsepraten ikke har gått helt til hodet på dem.

Skumlenissen: Men de vet ikke hva de spiser. Mandariner har ikke vært til salgs i Norge siden 90-tallet.

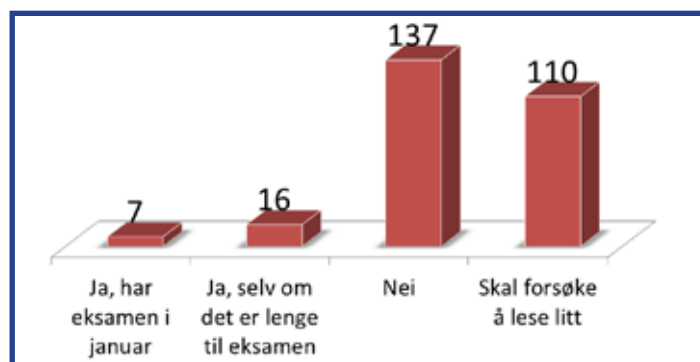
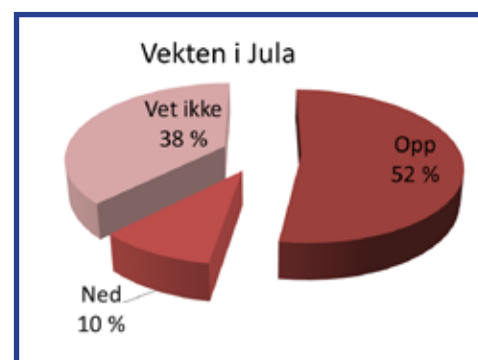
Rudolf: Ja, det er klementiner som selges i butikken. De fleste trodde nok at det var det vi mente.

Skumlenissen: Nei, de tror de spiser mandariner. Dette var et lure-spørsmål! Merkelig, for ikke å si skremmende, at folk ikke tenker seg bedre om når de besvarer en spørreundersøkelse fra Nocebo.

Juleferie eller julelesing?

Rudolf: Jeg var redd for at de ikke tok seg fri i Julia. Det er godt å se dette ikke stemmer. Et klart flertall har også sagt at det er familielosen de gleder seg mest til.

Skumlenissen: Heh! De som leser jobber sikkert i stedet! Er de redd for at det ikke skal bli nok lesing i løpet av studiet? Eller nok jobbing som lege?

A close-up photograph of a woman with long, dark brown hair, smiling warmly. She is holding a small, black and white mouse in her hands. The mouse has a white stripe on its back and white paws. The background is softly blurred, suggesting an indoor setting with natural light.

Bli forsker?

FORSKERLINJEN I MEDISINSTUDIET

Søknadsfrist: 1. april 2011

www.ntnu.no/dmf/forskerlinjen

Bilyd i Praha

Tjuetre vakre jenter satte kursen mot sør der ventet øl til priser som gjør deg ør.

Svanesjøen var vidunderlig, og mange ble rørt. Menn i strømpebukser - vi ble forført!

Spontan konsert på et gatehjørne, fikk lokalbefolkningen til å "tørne".

Vi møtte så vårt søsterkor, de fleste der kunne nok vært vår mor.

Konserten ble super, vi sang på vårt beste, og etterpå viste vi hva det vil si å feste.

Vi holdt en bar åpen med vakker sang Men noen av oss havnet på tjekkiske fang!

Shopping, massasje og grillspyd i fleng, slik er det på tur med en herlig gjeng.

Det vi her ikke fortelle om kan, inngår i "piker, vin og sang"!

Nocebo anmelder: Kor e hovedinngangen?

Pepe Salvesen skrudde på sjarmen i sin første forelesning for k-09. Sovende doktorfrø våknet opp da han stemte i en forsmak på nummeret "Medisinerstudenten". Både de av oss som hadde gjort som pappa'n sin og byn't på medisin – og resten – troppet opp i Frimurerlogen for se årets sykehusrevy: "Kor e hovedinngangen".

Vi lærte tre ting denne premierekvelden.

1) Medisinstudenter, assleger og resten av kollegialet er arrogante, selv gode og ikke særlig pasientvennlige.

2) Märtha og engleskolen er det viktigste som har skjedd utenfor St.Olavs mangetallige vegger siden forrige sykehusrevy.

3) Direktøren heter Kvernmo, og det blir rimelig kleint, når en som har blitt sparket fra jobben sin i 1/3 av revyens spilletid skal dele ut blomster til alle aktører og si "dette var tidenes revy!".

Det vi visste fra før, er at St.Olavs hospital etter x antall byggefaser nå fremstår som en ufremkommelig labyrint (jmf. revyens tittel), og det ble det mye moro med å la: man går inn den første og beste inngangen, som tilfeldigvis viser seg å være i Nord-fløya, vet man skulle ha vært i Øst-fløya, tenker at himmelretninger ikke akkurat er veldig lett i en korridor, tar den første og beste heisen, håper og tror at man havner riktig, men kan banne på at det blir feil.

Som seg hør og bør må man trekke fram revyens høydare, og da går vår stemme til "Blodbanken, velkommen" – et energisk og blodig show der betjeningen fremsto som blodtørstige vampyrer. Ellers ble det selvfølgelig også hysterisk morsomt da TGK – bedre kjent som "talegjenkjenning" – hørte skeivt og ikke siterte riktig i epikrisen.

"Høyblokka RIP" var en odé

som kan stille seg i samme kategori som Nocebos Black Edition hva gjelder heder og ære til Høyblokka.

Kort oppsummert; "Kor e hovedinngangen" preges av flere gode skuespillere og revynummer, en gjennomført rød tråd, et godt band og fin flyt. Tematikken kunne vært noe mer variert, ovenfornevnte tre kategorier var nok en smule overrepresenterte.

Var du ikke der, og lurte derfor fremdeles på kor hovedinngangen e? Nocebo gir deg svaret: den finner du nemlig i hjertet til alle ansatte på St.Olavs Hospital – oss selv gode medisinstudenter inkludert – som viser vei til alle forvitte som forviller seg på Øya.

Nocebo triller sykehusterningen:

(den allmenne terningen er ikke egnet da denne revyen havnet i kategorien "sykehushumor")

Hilsen fra California

Hei, jeg heter Hanna, og jeg fikk en forespørsel fra Nocebo om å sende en liten hilsen til det gamle og det nye kullet mitt, og det ville jeg jo gjerne.

Jeg har tatt meg et års permisjon fra medisinstudiet for å bo i California sammen med familien min og utforske den del av verden! Her trives jeg

kjempegodt, må si jeg nyter livet i Statene.

Plussgrader

Livet i California er ganske annerledes enn livet i Trondheim. Mens dere må slite med minusgrader og snø, har jeg sol og varme og er ganske fornøyd med det.

Medisin i USA

Alle jeg snakker med blir og veldig overrasket over at vi i Norge kan gå direkte fra "High School" til Universitetet for å studere medisin. Her må de først gå fire år på College og ta fag som er relevant for medisinstudiet. Etter det er det fire år på Medical School. De må betale flere hundretusen kroner i skolepenger avhengig av hvilket universitet de går på. En-null til Norge.

Bor i Facebook-byen

Området jeg bor i kalles the Bay Area og her bor det over 7 millioner mennesker. Hovedkontoret til Facebook, Google, Apple og eBay er bare en kort kjøretur unna. Det er

flere kjente Universiteter i Bay Area, som UC Berkeley og Stanford University.

Rødt lys betyr kjør

Det merkes godt at det bor mange millioner mennesker her, for det er uendelig mye trafikk på motorveiene. En annen ting som er annerledes i trafikken, er at det er lov til å kjøre til høyre på rødt lys. Uvant, men ganske praktisk. Amerikanerne holder heller

ikke hviledagen hellig. Her er søndag den store handledagen. Noe jeg har tatt i bruk med god samvittighet!

Tilslutt vil jeg ønske alle sammen ei god jul, og håper dere får en fin juleferie! Vil og hilse til kull 10 og si at jeg gleder meg til å begynne sammen med dere neste høst!

Juleklem fra Hanna Vaage.

Jeg fekta med Draco Jon!

- Så bøyer du forsiktig til utgangsstillingen. Kjennes det behagelig?

(Faen, så ukomfortabelt...)

- Og når du kjenner at det river litt i åpninga, ja så bøyer du litt til...

(Mer bøy?)

- ... og bøyyyyy...

(Helsikke, nå revner jeg)

- ... og litt lenger.

(Lenger? Er han gal?)

- og der ja! Så tar vi 5 cm til.

(HELVETTE!)

Av: Marie Viel Møllersen

Torsdagskvelden var kald – uutholdelig kald. Som en 13-åring tvunget med på familieskitur, beveget jeg meg sakte men sikkert i en “to frem og én tilbake”-gange oppover den såpeglatte Christian Frederiks gate. Lengselen etter min varme leilighet var til å ta og føle på. Hvorfor hadde jeg sagt ja til dette? I det fjerne kunne jeg skimte NTNUI-bygget. Det lå der og ventet på meg, som en djevlesk isbjørn ville ventet på Roald Amundsen.

“Ja, jeg blei nå ikke akkurat svett.
- Anonym.

De kunne ta fra meg torsdagskvelden, men metaforene mine fikk de aldri.

I starten hadde jeg vært nokså skeptisk. Jeg mener, fektning? Virkelig? Meg i hvit tights og korde i hånda? Var det i det hele tatt trygt for samfunnet å slippe meg løs på dette? Jeg kunne strengt tatt volde nok skade på meg selv med bare en blyant. Til tross for dette, hadde det vokst en slags forventning i meg. Dette var mye takket være mailen fra fektetreneren: “God dag. Møt opp klokken 18:30. Sted: Amfeltsalen. Mvh Draco Jon”. Dette måtte jo bli bra.

“Surprise”

18.30 – Tiden var kommet for at flere ukers mailkontakt med min kjære Draco, endelig skulle forløses i et hett møte i en svett sal. Riktignok var min medsamsvorne og foto-

graf for anledningen, ikke møtt enda. Nordlandsfolk har liksom ikke samme tidsinnstillinga som oss østlendinger. Så da satt jeg der alene, i en tom jentegarderobe og rabla ned noen spørsmål på en I Love Kitty-blokk (så virket vi liksom litt mer forberedte og proffe). 18:30 ble fort til 18:40 – og de tre spørsmålene jeg hadde kommet opp med i starten, var nå omgitt av et heftig sammensurium av hjerter og enhjørninger (“proff” hadde da vært langt utenfor rekkevidde uansett).

18:41 – Endelig! Sammen stumplet vi inn i salen, i tro om å finne en hel gjeng fektefolk i full gang med oppvarmingen. Men der tok vi feil. For salen var full av gutter. Ikke vanlige gutter – men kjeke, veltrente gutter. Dette kunne da ikke stemme? Der satt de, i korte shorts og presset sine sykkelig

trente armer ned mot lårene i en uttøyningsprosess man bare kunne drømme om å være vitne til. Noe var så abso-lutt galt med dette bildet – det var litt for lite Luke Skywalker-faktor til stede.

Imsdal

En av gutta så kjent ut, og ordene kom ut før jeg fikk tenkt meg om.

- Har ikke jeg sett deg før? Det høstes enda mer klisje ut høyt, enn det gjorde i hodet mitt. Pinlig stillhet møtte meg. Men etter noen minutters påminnende utsagn fra min side, kom vi heldigvis frem til at vi, slik jeg hadde sagt, var bekjente. En annen ting som det ble klarhet i, var vår mistanke om at disse greske gudene foran oss ikke hørte med til fektekurset. De var roere. Faen.

Etter å ha fått med seg en nokså pinlig episode der en

av roergutta skulle utagere sin machohet ved å hive Imsdallflaska tøft i veggene, for så å gå og hente den igjen etter som han jo skulle ha den med seg hjem, dukket våre fektere endelig opp. Førstemann var en 20-årig Ringenes Herrelignende type (mer Gimli enn Legolas) – tydelig forvirret over at kurset hadde kapret to av det motsatte kjønn som verken så ut til å gå under kategorien ”mor” eller ”bestemor”. Bak ham fulgte resten av troppen: en liten gutt i sjuårs-alderen, med moren hakk i hæl

- Ikke spring så fort da, Jens! Og bak der igjen: en ”mor” til. Så, som om det skulle ha vært en fanfarelyd til stede, stod Han der: kledd i hvitt, og med dragesmykke om halsen. Han kom gående mot oss i ”slow motion” – og hans kritthvite hår flagret. (Var Carolas vindmaskin her?) Dette måtte være han, mesteren. Og riktig, det var Draco Jon.

- Er det dere som er fra avisen?
- Ja.

Vi nikker profesjonelt, velvitende om at det å kalle Nocebo for en ”avis” kan diskuteres (vi diskuterer det støtt og sta-

dig på møter i ”redaksjonen”, red.anm.)

Draco Jon så ut som han var rundt tretti, og ved nærmere øyekast viste han tegn til likhet med Harry Potters ”Draco Malfang”.

- Da skal det hentes utstyr, kom det fra mesteren idet han vinket til seg Gimli. Og som den nordlendingen min medsamsvorne er, klarte hun selvfølgelig å finne en tynn unnskyldning for ikke å måtte følge etter vår kjære ”har-tydelig-aldri-pratet-med-ei-jente-før-annet-enn-elektronisk-og-da-under-navnet-Hotbod89”-medfekter til utstyrsboden. Men ikke nok med det – av en eller annen grunn var det kun meg og han som endte med å gå. (Hurra!)

Alene på bakrommet

Han braste ned i gangen, og lå ca. 4 meter foran meg hele veien. Vi gikk langt, og lengre enn langt. Jeg travet etter, i forsøk på å holde tritt med fyren (kjære gud, la oss være fremme snart, og la oss ikke møte på noen bekjente). Han slakket av på farten idet det bar inn på et bakrom. Det var kun han og meg. Hvor er Draco

Jon når man trenger ham? Om noen skulle ha kåret ”kleinste øyeblikk”, hadde jeg stilt bra.

- Her er utstyret. Det skal nevnes at det er forskjellige størrelser.

Jeg tok frem en jakke. Størrelse 18. Hmmm. Jeg kikket bort på min nye venn for å få bekreftelsen på at dette var riktig jakke for meg. Det var det ikke. Det var en mannsjakke, og blikket jeg fikk, sa at jeg burde visst bedre.

Jeg lette litt videre og fant, etter mye om og men, noe som kunne ligne en jentekjappe. Feil igjen.

- Den der er også for gutter. Oppgitt tok han jakken fra meg og offet og akket seg i det han ble nødt til å faktisk ta i en jentekjappe slik at vi kunne bli ferdige.

- Og så har vi slike.

Jeg snudde meg mot esken han pekte på. Den var full av plastikkdelar formet som BH’er – ikke akkurat noen storartet kolleksjon fra Victoria’s Secret. Ubeskjeden som jeg er, begynte jeg å spørre hvordan de i xxs-størrelse så ut, og om han selv hadde noen formening om en passende fasong til min medreporter. Det var han ty-

deligvis ikke bekvem med.

- Jeg føler meg ikke helt komfortabel med å snakke om dette.

Da døde jeg litt innvendig.

Tilbake i salen fant jeg min medreporter i en tett samtale med en fransk fekteenusiast, og et glørete ”HJELP”-varselsskilt blinket sterkt i pannen hennes. Jeg er jo en snill person, og som takk for turen til utstyrsrommet drøydde jeg den litt før jeg kom henne til unnsetning – jeg hadde tross alt blitt sett av alle NTNUIs medlemmer gående bak ”Hotbod-89” med favnen full av plastikk-BH’er.

Fektende tampong

- Venstrehåndsjakke!?

Det var Draco. Han hadde sett hva slags jakke jeg hadde funnet til min medreporter og var tydelig oppskjørtet.

- Er hun venstrehendt da?

Han så på meg. Det var hun da ikke, så jeg ble pent nødt til å riste på hodet. Jeg burde jo skjont at man ikke kunne ha venstrehåndsjakke når man var høyrehendt.

- Æ ser du har et dragesmykke.

Velkjente nordlandske strofer reddet meg fra jakke-katastrofen.

- E det fordi du hete Draco?

- Ehm, ja.

Selvsagt.

- Da starter vi!

Draco ba oss alle stille på rekke. Først ut: utgangsposisjon. Med en snor hengende ned fra vestens sydligere avsnitt, så jeg ut som en vandrende tampongeklame.

- Skal jeg hooke dere opp her? Draco så på oss og pekte på franskmannen og Hotbod89 som stod like bortenfor, tilkobla hver sin boks som jevnlig ga fra seg en ubehagelig pipe-lyd (den har sikkert et annet navn i fektemiljøet, men for meg var det, og er fortsatt, en boks som piper).

- Det va nå ikkje så mye æ kunne tenke mæ å hooke opp med der akkurat, kom det lavt fra min medreporter.

Draco kremtet, og pekte ned. Han mente boksene. Selvsagt.

Noe mer av hva som foregikk den fektetimen, er strengt tatt ikke nødvendig å sette på trykk. Det var og ble en helt merkelig verden. Og når det gjaldt bivirkningene fra en

slik time, bør det nevnes at en ender opp med sykt vonde lår i ei uke, samt den samme småskjelvne følelsen man ville fått dersom man hadde vært på Star-Wars-maraton med femti umodne tenåringsgutter med fett hår og "Mamma" på speed-dial.

Om dette bør anbefales for andre?

For å si det sånn: Jeg får fortsatt litt smågrønsninger nedover nakken dersom noen nevner knebøy, tamponger eller Star Wars.

(Foto: Vilde L. Michaelsen)

En engel i blant oss

Vi legger sjelden merke til dem, disse hvitkledde menneskene som flyr rundt oss i hverdagen. De vandrer stille forbi, ofte med et smil på lur, men ofte går vi i våre egne tanker og enser dem ikke. Men vi merker sporene de setter etter seg; skinnende gulv, støvfrie bord og blanke kraner. Hvem er så disse hvitkledde, sindige sjeler som ordner ting så fint for oss og som sjelden får takk for strevet? I fjor var en i redaksjonen så heldig å få en kopp kaffe av en av dem, hvorpå han lovet henne at dette skulle han ikke glemme. Vi i Nocebo har møtt Solfrid.

Navn: Solfrid Pettersen,

Alder: 58 år.

Sivilstatus: Gift med tre barn og fire barnebarn.

Kommer fra: Vega, ei øy utenfor Brønnøysund.

av Eivind Grong og Marie Viel Møllersen

- Hvor lenge har du vasket her på sykehuset?

- I fem år. Tidligere jobbet jeg på Nidar Sjokoladefabrikk, men da det tok så hardt på ryggen, tok jeg vaskejobb hos NTNU i stedet. Siden den gang har jeg trivdes med det. Jeg er veldig glad for å jobbe her; det er jo så utrolig mange hyggelige studenter.

- Hvor lenge varer arbeidsdagen din?

- Jeg står opp 04:45, og starter på arbeid kl.06:00. Vi begynner egentlig kl.07:00, men jeg vil gjerne få gjort unna ting før folk kommer, så det er fullt kjør! Også har vi ansvaret for disseksjonssalen.

- Ja, hvordan er det å vaske der?

- Det var ubehagelig i starten, men nå går det greit. Vi er to stykker sammen, og trives godt i lag. Og Hansen og Sætre (patologer, red.anm) har vært fantastiske og tatt seg av oss.

- Apropos ubehagelig; Hva er ditt forhold til kjøleskapet på pauserommet på LAB?

- Veldig dårlig, det er jo en bakteriebombe! Det lukter fælt, og er altfor lite for alle

studentene som bruker det. Men jeg bruker å legge maten min et annet sted jeg ;)

Kaffeminne

- Blir dagene tunge?

- Mange føler kanskje at det er tungt, men vi sitter å prater litt mens vi har pause og jeg koser meg på jobb. Hvis man skal fungere i en jobb, må man også ha det bra på hjemmefronten. Mannen min er så snill! Vi hadde 35-års jubileum nå nettopp.

- Hva skal du i jula?

- Da blir det familiefest hjemme, noe jeg gleder meg masse til. Lille julaften har vi lutefisk, og så er det ribbe på julaften. Vi er en veldig sammensveiset familie.

- Har du et spesielt fint øyeblikk fra jobb?

- Tja, nå må jeg tenke litt. Men at du husker jeg ga deg kaffe i fjor, er jo utrolig koselig!

- Hvis du skulle komme med et ønske til studentene når det gjelder å gjøre jobben til dere renholdere enklere, hva ville det vært?

1) At man kaster pappisøppelen i papirdunken på Datasalen.

2) Ta med kopper og kar ut fra grupperom.

3) Tøm kjøleskapet før jul.

4) Bruk søppelkassene på auditoriene.

Til Renholdersken paa Lab, der foræred mig en Kopp Kaffe.

Hvor sødmefult det skinne alle Veje!
Dit edle Værk slæt ingen Lyter ha'er!
Du giver Gulv og Glas den rætte Pleje,
det straale som en Stiernehimmel klar.
Studenterne vel maa frembringe Harmen,
da vi opføre os som skidne Svin;
Men du udragte dine trætte Arme,
og mødte mig med idel Hiertevarme;
og tilbød mig lidt dejlig Koffein.

Men siiden den Gang har vært tunge Dage
bag Bøgerne da Vinter blev til Vaar.
Men saa jeg dig, da smilte du tilbage;
og strax jeg mindtes denne Kaffe-Taar.
Dens Smag jeg kiente liige til Examen,
den løfted mig og gav mig atter Tro.
Jeg lærde mig hver Knogle, hvert Foramen,
og gav Vorherre Aflad, Bøn og Amen;
det endte med at jeg saavidt bestod.

Jeg haabe blot at du kan overbære
at Tacken komme nu – saa ræt for sent.
For ingenlunde kan vi dig unnvære
thi uden dig; da bli'er det aldrig rent.
Men Gulv og Glas kan aldrig naa helt Toppen;
for som du var en Engel sendt fra Gud;
den største Glans var dig med Kaffekoppen!
Og see du mig en Dag du svinge Moppen;
ja, nøl ej med at give mig en Klud.

av Eivind Grong

:Sterke meninger

Er det normalt å ha menstruasjonsblødninger?

For noen år siden sendte jeg en søknad til den regionale komité for medisinsk forskningsetikk for å få godkjenning av en studie hvor vi ønsket å se om p-pille brukt kontinuerlig (uten pause i den fjerde uke av hver syklus) kunne hindre blødning. En av komiteens medlemmer stemte imot godkjenning fordi vedkommende mente at det var unaturlig for en kvinne ikke å ha menstruasjon.

v. Mette Haase Moen, førsteamanuensis ved NTNU og overlege ved Kvinneklinikken, St Olavs Hospital.

Studien ble heldigvis gjennomført og viste at man langt på vei kan stoppe de månedlige blødninger ved ikke å holde pause med p-pillen. **Hvorfor er pillen da konstruert slik at den gir blødning?**

Det kan forklares ved at man for 50 år siden da pillen ble markedsført, spurte kvinnene hva de ønsket. De ville den gangen ha det så 'naturlig som mulig', altså med månedlige blødninger. Nå vet vel de fleste at pillen absolutt ikke er naturlig, men med sin hormonkombinasjon stopper den produksjonen av eggstokkens hormoner og overtar syklus. Hos alle kvinner som har en livmor og som ikke er gravide, vil det komme blødning, også hos de som er 90 år, hvis pillen brukes tradisjonelt i tre uker etterfulgt av en ukes pause.

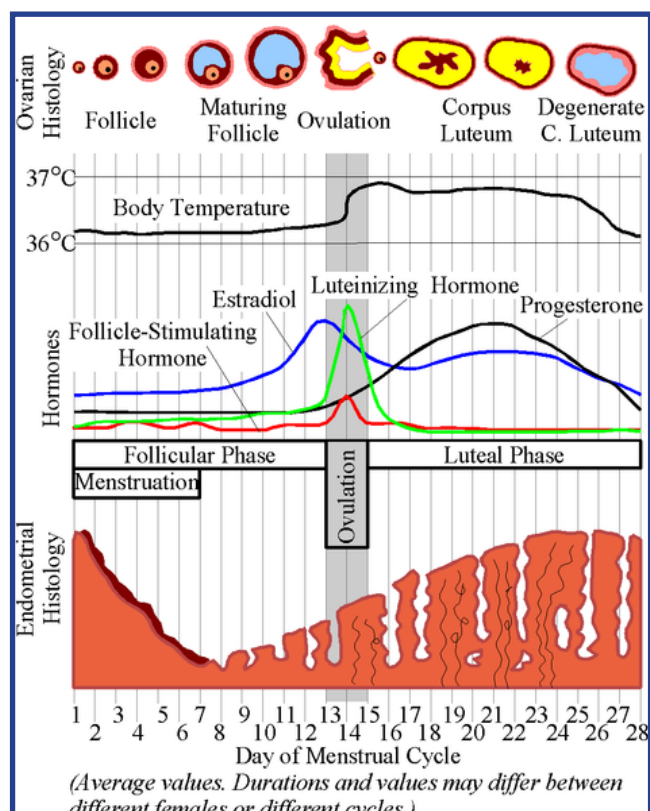
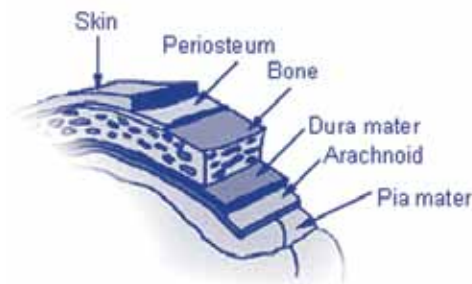
Når vi først har begynt å klusse med naturen, kan vi like gjerne få det beste ut av det og altså bruke muligheten for å unngå blødning. Det er en kjent og akseptert effekt ved andre prevensjonsmetoder som p-sprøyte, p-stav og hormonspiral, men når det dreier seg om p-pille, så blir det skummelt. Da må det i all fall bli menstruasjon 3-4 ganger i året, sier mange leger og helsesøstre. Hvorfor det? Vi tror vel ikke lenger på at blodet må renses ved denne prosess eller at det er farlig for kroppen ikke å ha menstruasjon?

Det har vært regnet på hvor mange menstruasjoner kvinner i et natursamfunn uten adgang til prevensjon får i løpet av livet. Tilbakevendende graviditeter og lange ammeperioder reduserer antall menstruasjoner til kanskje 50. Dette i kontrast til den moderne kvinne med 1,7 barn som vil oppleve kanskje 500 menstruasjoner. Hvem har glede av det?

Bare de som selger bind og tamponger! Rikelige blødninger er i den vestlige verden den hyppigste årsak til anemi hos kvinner i fertil alder, de kan medføre redusert livskvalitet, sykefravær og risiko for at livmoren må opereres bort.

Konklusjonen må bli at det ikke er naturlig å ha menstruasjon, og kvinner må få bruke de muligheter som finnes for å slippe månedlige blødninger år etter år.

(Uthevninger i teksten er foretatt av Nocebo-redaksjonen)

“ Når vi først har begynt å klusse med naturen, kan vi like gjerne få det beste ut av det.

JULEBLØT

Den store juleøltesten 2010

- Nocebo skåler julen inn

Da var det endelig den tiden på året igjen: Snøen daler fredelig ned og legger seg på gatene hvor travle husmødre med røde kinn haster av gårde. På akuttmottakene finner man pensjonister med collumfrakturer og korpulente menn med nybakte hjerteinfarkter. Dette er også den tiden på året hvor taperne på Gløs har eksamen, Dragvollerne skulker eksamen og Nocebo tester juleøl!

Årets panel har etter grundig testing kommet frem til hva som er verdt å tylle i seg, og hva man trygt kan helle ut. Vi har delt ølet inn i fire kategorier: Butikkøl, alkoholfritt, poløl og selvmedisinering. Vi har kåret tre verdige vinnere, hvorav en var på walkover.

Kategori 1: Butikkøl!

Lundetangen Juleøl 4,7 %
Karakter: 9,3/10

"Oisann, barna mine ville ikke fått sitte på denne nissens fang!"

"Smaker litt som vaniljesaus. Denne var faktisk veldig god!"

Ringnes Juleøl 4,5 %
Karakter: 7,2/10

"Denne gir spontan hiatushernie!"

"Smaker litt som en gummistrikk egentlig"

"Krekling"

Tuborg Juleøl 4,5 %
Karakter: 6,9/10

"Det ser ut som en snøballkrig på boksen. A bit too much"

"Veldig epileptogen. Kan bytte ut diskokuler med denne"

"Lukter gram-negativ"

"Dersom denne hadde vært en vegg, ville den vært en gipsvegg"

To be, or not to... beer?

Frydenlund Juleøl 4,5 %
Karakter: 8,9/10

"Dette ser ut som det innavlede barnet til de to Hansaene"

"Men det smaker absolutt ikke slik, kan være redusert penetrans hos foreldrene"

"Som en god blanding av honning og piffikrydder"

"Denne var god. Litt negativt at den er for søt til at man klarer å drikke seg full på den"

Aas Juleøl 4,7 %
Karakter: 8,0/10

"Boksen minner om Frielekaffe"

"Veldig fint skum!"

"Dette smaker jo Frielekaffe i tillegg! Aner vi en konspirasjon?"

Hansa Julebrygg 4,5 %
Karakter: 7,3/10

"Høy prinsessefaktor på emballasjen. Denne hadde gjort seg fint som accessorie"

"Ølfarge, øhm... Nå begynner alle øl å se like ut"

"Det er veldig lett å styrte denne"

Nordlands Juleøl 4,5 %
Karakter: 4,2/10

"Eventyrlig emballasje"

"Smaker som en jovial og full nordlending"

"Kjennes ut som noe man kunnet beiset sjarken sin med, på en god måte altså"

"Får lyst til å fortelle en rorbuvits"

Dahls Julebrygg 4,5 %
Karakter: 10/10

"Glitrende. Eksepsjonelt"

"Vi har mye å takke E.C Dahls for her"

"Det er som en Disneyfilm. Du vet hva du får og liker det"

Sørlandsjuleøl 4,5 %
Karakter: 4,0/10

"Hør på dette: Vi ønsker alle SØRENDINGER en god jul"

"Klassisk bibelbelte-øl"

"De har ikke spart på E-stoffene i denne rakkeren"

Hansa Juleøl 4,5 %
Karakter: 5/10

"Dette smakte veldig trygt, men smaker det jul?"

"Sommerøl i julepapir"

"Er det et hint av fjøs jeg kjenner her?"

"Litt kjip akustikk i rapen"

"Tekstur som en slapp vinylhanske"

Dahls Juleøl 4,5 %

Karakter: 8/10

"Og her kom julebrusen!"

"En kjent mann gjorde vann om til vin. Dahls har gjort det motsatte"

"Det er en fin oppstartsøl. Hadde sikkert slått an på barneskolen"

"Det går fort ned. Lett å bli full på denne"

-Dette ølet må kunne omtales som i overkant lyst. Men så fruktig gitt!

"Smaker litt som passiv snusing egentlig"

"Nå må dere gi dere. Denne ville jeg gjerne blitt full på!"

Kategori 4: Selvmedisin

ØPG-Brygg, ukjent %

Erik Torgersen, Erik Elden og Markus Fauske

Karakter: 7,7

"Disse stiller bokstavelig talt i en klasse for seg selv. Walk-over"

"Blank og fin flaske med et hint av gammel etikett"

"Dagens beste skum!"

"Dette er oppskriften på en hver god gjærbakst!"

Lurebrygg

Stig Rune Sollie, Haakon Bjurstrøm og Tom Simensen

Karakter: Diskvalifisert

"Tynt, man kunne døpt unger i det her"

"Det er dette de vasker Bodegaen med"

"Her var det mye vann: Dispenserøl"

"Utvannet Dahls på Dahls-flaske"

Kategori 2: Alkoholfritt

Munkholm Juleøl 0 %

Karakter: 6,5/10

"Hvor er KRIMS når vi trenger de?"

"What would Jesus do?"

"Han hadde gjort det greiene her om til vin"

Kategori 3: Poløl

Aas Juleøl Premium 9 %

Karakter: 9,6

"Glorete emballasje. Ser ut som noe jeg kunne laget i barnehagen"

"9%?! Hvor ble alkoholsmaken av?"

"Nam! Karamell, sviske, krydder, plomme: Smaker som en god dessert!"

Ringnes Julebokk 9 %

Karakter: 2

"Jule... brokk? Noe har herniert her iallefall"

"O, sødme! Dette var en mektig øl"

"Jepp, dette er ølkonsentrat"

"Smaker vodka... eller besk karamellsaus"

Ringnes Juleøl 6,3 %

Karakter: 8,0

"Husmorspils. Stilleste pils på reol 1"

"Alt smaker vann etter Jacobsen"

"Veldig såpete tekstur"

Dahls juleøl 6,5 %

Karakter: 6,5

"Denne ser litt billig ut. Hvor er nissene?"

"De er bak låven og kaster opp. Dette lukter som bodegaen"

"Den blander seg veldig fort med spyttet mitt så jeg får ikke helt fatt på smaken... Kråkebærsaft?"

Seriøse redaksjonsmedlemmer leker ikke med maten (ølet)

Aas Juleuten 0 %

Karakter: 8/10

"Smaker hvete"

"Smaker som en jomfru.. man skryter ikke av det til kompisene sine"

"Det hadde jeg gjort"

"Vi mangler litt kompetanse for å kunne avgjøre en vinner her"

"Alkoholfritt øl er ikke vårt gebet, desverre"

"Ingefærsmak, juleduft og mørk farge. Dette er juleøl!"

Jacobsen Golden Naked Christmas Ale 7, 5%

Karakter: 9,5

"0,7L? Ser ut som en vinflaske, katastrofe for studentøkonomien at det ikke er pant på den"

"Jeg ville gjerne kledd meg naken for en Jacobsen"

"Litt som en grasiøs kvinne"

Etter gjennomgang av 40 liter øl ble det tomt til slutt. God julebordsesong fra oss!

Bannlyst fra Åre, drar aldri tilbake

I anledning 10-årsjubileet har Nocebo satt seg ned med sin uoffisielt aller største fan, Trond Nordseth (33). Han har tatt vare på alle Nocebout-gavene som kom ut mens han var medisinstudent i Trondheim. Fem år etter han selv gikk ut, får vi høre om hans tanker rundt bladet, studietida, Max Manus, anestesi, TrAMS, Foetus, og selvfølgelig, Bilyd.

av Kari Mostad

Hvorfor har Trond tatt vare på alle disse utgavene?

Trond forteller at han var Placebosjef da Nocebo ble startet opp i semesteret 00/01, og hjalp følgende til med å skrive søknader om støtte til blekka. Og siden Trond deltok på alle Placebos fester i sine 6 studieår, var det alltid moro å lese Nocebo.

- Det er jo alltid gøy å lese om seg selv. Nocebo har alltid vært flinke til å hakke på dem som stikker seg litt ut, men samtidig ikke drive mobbing. Dere er uredde, og slipper unna med det, skryter Trond.

Han mener bladet de senere år har fått en bedre layout, og preges av flere engasjerte skribenter, og av at det er mye sosialt som skjer på studiet.

Sloss med Carew

I tidligere nummer blir Trond alltid omtalt som Keru. Trond forteller åpenhjertet om en dra-

matisk hendelse da han var 12 år. Han og lillebroren hoppet i en hoppeborg på et kjøpesenter, der reglene var at bare 4 kunne hoppe av gangen. Midt i leken kommer selveste John Carew, 10 år og storvokst, hoppende inn som femtemann. Trond ser det som sin plikt å håndheve loven, og sier klart ifra, hvorpå Carew hopper opp og sparker Trond i trynet! Etter litt knuffing må Trond, tross to år ekstra på baken, innse sine minimale sjanser, og gi seg.

- Vi har skværet opp den dag i dag, forteller Trond.

Men etter å ha fortalt denne historien under fadderukene fikk han kallenavnet Keru (som er den riktige, gambiske uttalen av Carew.).

Bannlyst fra Åre

Trond forteller om en hektisk og sosial studietid. Nocebo har fått nyss i en historie fra Åre, der en politibil angivelig var involvert.

- Ja, det gikk litt hardt for seg i Tegefjell, Åre ett av årene, og hytta vår fikk en del klager fra barnefamilier i området. Men ærlig talt, hva forventer man når 200 studenter inntreffer Åre? Uansett, det endte med at politiet kom på døra, eller, egentlig var det vel vektere (et ekkelt folkeslag, red.anm.).

Trond spilte litt tøffen foran kompisene da vekterne så den andre veien, og slapp litt luft ut

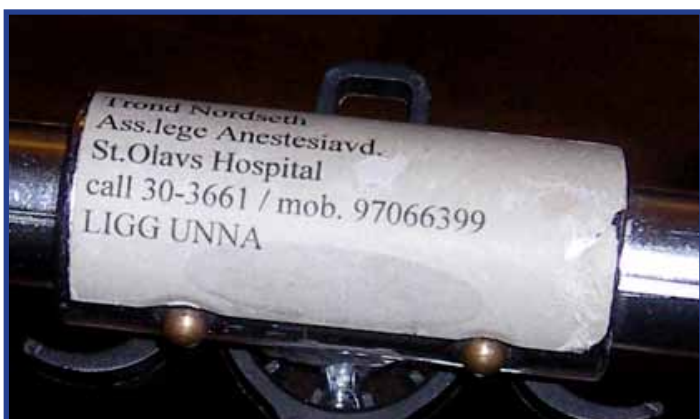
Og beste nyheten til dere jenter - han er UGIFT! Altså er det fortsatt håp!

av det ene dekket på politibilen. Dette skaffet ham, naturlig nok, creds i guttegjengene. Avreisedagen fikk de ikke igjen depositumet, selv om hytta var like hel, og etter kverulering fra Tronds side ble de attpåtil bannlyst fra Tegefjell.

- Tegefjell skylder meg fortsatt 200 kr. Drittsted. Jeg drar aldri tilbake.

Lillesøster Bilyd

Trond har vært med i Foetus Ex Ore siden 1999, da han gikk i 1.klasse. Han beskriver koret som en "god guttegjeng som dyrker de mannlige verdier", noe som er en fin avveksling fra jobbhverdagen: med overvekt av kvinnelige kolleger, fylles lett kvoten for julebakst og konfirmasjonsprat.

Trond var den første anestesilegen i midt-Norge som skaffet seg sparkesykkel, ifølge ham selv...

Beste film: *Max Manus*

Beste bok: *Brand av Henrik Ibsen*

Beste artist/band: *Bilyd*

Livrett: *Taco*

Hobby/
interesser: *Venner, fri-
luftsliv, ski,
trening,
Ph.D.-skriving*

- Foetus er veldig laid-back, rett og slett gutter som møtes for å ha det kult. Spesielt nå synes jeg vi er en god gjeng. Trond var tilstede da Bilyd ble starta i 2000.

- Da var de fire jenter som stod på scenen, og som faktisk kunne synge. Etter det har det bare gått nedover, spøker Trond.

- Neida, sånn helt seriøst synes jeg Bilyd er flinke. Dessuten syns jeg det er fint at vi samarbeider.

- Men det er jo ikke til å feie under teppet at Foetus mobber Bilyd litt (les:mye)?

- Bilyd er liksom Foetus' lillesøster, og en lillesøster kan man plage litt. Det er viktig at de ikke får for stort spillerom, for da vil de ta over hele greia.

Smertefri

Allerede 1. studieår bestemte Trond seg for at han ville jobbe med anestesi.

- Jeg har alltid interessert meg mest for de alvorligste syke,

vært fascinert av akuttmedisin, og likt fysiologi godt. Anestesi kombinerer disse tre. Jeg finner det givende å kunne gjøre folk smertefrie, forteller Trond.

Lite akutt i studiet

Trond er en ressurs for TrAMS. Hittil har han forelest og instruert på mange kurs, og vil også være mer aktiv i fremtiden.

- TrAMS gjør et viktig arbeid. Akutte ting er spennende, og viktig å kunne. Det forventes av medisinstudenter, som av leger, at de vet hva de skal gjøre i akutte situasjoner. Som TrAMS, har jeg også lyst til at studentene skal bli bedre på dette, da det kanskje ikke alltid dekkes like godt av studiet.

Stolt storebror

De aller fleste har sett filmen Max Manus, men få vet at det faktisk er Tronds avdøde bror, Thomas Nordseth-Tiller, som skrev manuset.

- Jeg er ekstremt stolt av Thomas.

Thomas Nordseth-Tiller døde av kreft i 2009. Han ble tildelt Amandaprisen for beste filmmanus 2009, som familien Nordseth-Tiller mottok på vegne av ham, ledet av storebror Trond.

- Det var litt av en kontrast fra staselig filmpremiere med kongen tilstede, til akutt alvorlig sykdom 3 måneder etter, og Thomas' bortgang 2 ½ måned etter det igjen. Fjoråret var tøft.

Julestemning

På spørsmål om han har kommet i julestemning, trekker Trond på smilebåndet og forteller at han smått begynner å glede seg til jul. Det blir trivelig å komme hjem til mor og far på Lørenskog, men mest av alt gleder han seg til en etterlenget ferie.

- Hva ønsker du deg til jul?

- Call of Duty: Black Ops., smiler Trond.

- Til Xbox 360, legger han til.

House	☒	Grey's
Kormusikk	☒	Rock n' Roll
Kryssord	☒	Sudoku
Narkose	☐	Lokalanestesi
Truse	☒	Bokser
Julaften	☒	Nyttårsaften

Nocebos grunnleggere

Vi nøyde oss ikke med å prate med Nocebos største fan for å feire oss selv, vi ville også høre fra Nocebos grunnleggere hva de synes om avisen 10 år senere.

Tross intensiv sending av Facebook-mail dagen før vi sendte avisa i trykken, kom vi bare i kontakt med én av dem: Sasha Gulati. Han grunnla Nocebo sammen med Marius

Skram, Øyvind Steen, Marthe Bjørk og Stian Langeland Wesnes i 2000.

- Vi trengte en motvekt til Æsculap. Vi var alle glade i å skrive og likte å være hobbyjournalister. Noen av oss skriver fremdeles, men nå er det vitenskaplige forskningssartikler som gjelder. Livet var bedre og enklere før, forteller Gulati

Fest, i fortid og fremtid

Han tror avisen hadde samme formål da som den har nå.

- Vi skrev om fester som hadde vært, fester som var planlagt, "disset" de selvhøytidlige fjompenissene i Foetus og serverte sladder. I tillegg hadde vi intervjuer med de mest populære foreleserne,.

Kontroversielt

Gulati forteller at de nok gikk

over streken noen ganger i begynnelsen.

- Slett ikke alle artikler og bildecollager ble tatt godt i mot. Reportasjeserien "Genetikk på roteloftet" levde ikke lenge.

Han forteller at "Sverres vitse-side" var med nesten fra begynnelsen.

- Marius Skram snek seg inn på kontoret til Sverre Torp og tjuvlånte et bilde av ham. Vi trykte bildet sammen med noen knusktørre vitser Sverre hadde fortalt på forelesning, i tillegg til noen skikkelige groviser (bl.a. en vits om en gynekolog med Parkinsons sykdom). Grovisene ble ikke tatt så godt i mot, og Sverre insisterte på å levere vitser selv i fremtiden.

Det var Øyvind Steen som stod for redigeringen de første årene.

- Avisa ble alltid snekret sam-

men hjemme hos han på Byåsen. Han gjorde fantastiske bildemanipulasjoner, understreker Gulati.

Sasha Gabor

- Det beste intervjuobjektet var ikke statsminister Jens Stoltenberg (bildet, red.anm.), men pornostjerne Sasha Gabor. Intervjuet med Gabor var imidlertid flere lysår over streken, og vi endte derfor kun med å trykke noen bilder og sitater. Stoltenberg ble bare "shanghaiet" på MTFs for en bildeserie.

- Hva husker du best fra din tid i Nocebo?

- Det må være da jeg og Marius i forbindelse med "Guttas sjekkeskole" inviterte Liv Wessel og Svanhild Haugen på dobbeltdato (i reportasjen "Gutta sjekker modne kvinner").

Trond Nordseth med Nocebo, 1. årgang, 2. utgave

Jostein Halgunset

- intet skolelys på første rad akkurat

- 10, 12, 14, 28. Hva i...? Det skal da være et nr. 22 her.

- Ja, det skal jo det. Er du sikker på at han bor i nr. 22?

- Ja, jeg skreiv det jo ned.

- Den adressen finnes jo tydeligvis ikke. Kanskje han er spion, og har hemmelig adresse?

- Ja. Det er uten tvil mest logisk. Skitt, det er sykt kaldt.

- Vi går ned til begynnelsen av veien igjen 'a. Vi MÅ jo ha oversett en mystisk logikk i denne absurde husnummerfordelinga.

- Okei, da prøver vi igjen.

- 12, 14, 28... faen.

- Å, kanskje det finnes sånn Harry-Potter-dørklinke som magisk tryller frem et nytt hus innimellom rekkene?

- Kongeforslag. Mye mer logisk enn at han er spion. Kanskje jeg bare skal sjekke GPSen... OK, vi skal hitover. Skal vi se... 44, 35, 18, 22. Her!

- Der ja! Rett etter 35 og 18. Det burde vi jo skjont.

Vi ringer på dørklokken, og om ikke lenge står Jostein Halgunset i dørkarmen og ønsker oss velkommen.

- Dere fant frem?

- Ja, vi gjorde jo det til slutt. Vi hadde litt problemer med husnummereringa.

- De fleste sliter med den. Tror numrene her ble delt ut av noen i fylla.

av Marie Viel Møllersen og Øyvind Løseth Elvetun

Etter å ha fått lov til å komme hjem til Sverre Torp tidligere i høst, ville vi følge opp suksessen ved å besøke nok en kjær foreleser på hjemmebane.

- Ja, jeg har nå snakka med Torp da.

Halgunset smiler.

- Og han beroliget meg med at dette ikke var farlig.

Mannen med livsmottoet: "Det kunne da vært enda verre," inviterer oss inn i sitt hjem.

“Jeg er i den heldige situasjon at jeg liker det jeg holder på med.

Halgunset inviterer til at vi kan slå oss ned i sofakroken. På stuebordet er det satt fram både frukt og snacks.

- For å ta formalitetene først, hvor gammel har du rukket å bli i løpet av et langt liv?

- Jeg blir 60 nå snart faktisk. Da jeg var liten tenkte jeg at "De gamle er gamle, og barna er unge", men dette har jeg gått vekk fra

- Jasså? Så hvor gammel mener

du selv at du er nå da?

- 18, eller som broren min pleier å si: "17 år og noen måneder".

Frankrike

Jostein Halgunset hadde sine første leveår i Merråker – ei lita bygd i Nord-Trøndelag, men grunnet farens arbeid på Samvirkelaget ble de ikke boende der så lenge.

- Vi var litt som en prestefami-

lie, flyttet mye rundt – "til fetere kall", som en prest ville sagt.

Fra Nord-Trøndelag gikk turen sørover til Sør-Trøndelag, så til Nordland, videre til Oslo, etterfulgt av et opphold i Raufoss hvor han snakka totning i 2 år, og deretter til Trondheim.

- Så du gikk på videregående her i Trondheim?

- Nei, nei. Jeg dro til Frankrike jeg. Til Normandie. Dere har vel hørt om Gange-Rolv?

Vi prøver febrilsk å tenke gjennom hva våre historieforelesere hadde fortalt oss en gang i tiden, men må gi opp kampen. Vi rister på hodet, og Halgunset forteller oss vikinghistorien.

- *Det virker som du sitter inne med utrolig mye kunnskap.*

- Du kan jo få se hobbyen min. Halgunset peker mot et bokskap med gamle medisinbøker, alle på latin. Han tar ut en fryktelig slitt en som ser ut som den skulle tilhørt rekvisittskuffen til en "John Wayne"-film.

"Medicus", leser vi.

- *Kan du lese disse?*

- Nja, om jeg har latinordboka mi her så.

- *Apropos; hvordan har du blitt så rå i latin?*

- Jeg bodde jo 3 år i Frankrike, og for å overleve hadde vi om trent 20 timer fransk hver uke. Fransk ligner veldig på latin.

Språkhobby

Men latin og fransk er ikke det eneste Halgunset er en kløpper i. Han kan også engelsk, tysk, italiensk, russisk og litt japansk.

- *Så hvis jeg sier "A presto", hva sier jeg da?*

- På gjensyn.

- *Hva med; "vatashi na, namejova, Viel des"*

- Mitt navn er Viel.

Bestått!

Med ett står kona til Halgunset ved vår side.

- Er det noe dere vil spørre kona om?

Vi drister oss til å spørre hvordan det var de to møttes.

- Vi gikk på samme kull i Bergen. Jeg la merke til Jostein helt fra starten av. Med tweedjakke og bukse med press, ja, han var i grunn litt mer ordentlig enn alle andre. Han ble riktignok snart fanget av den røde bølgen, og da ble det militærjakke og langt hår. Men det var noe ved ham likevel.

Romansen fortsatte ut studietiden og det hele endte med bryllup i 6. studieår. Halgunset kan fortelle at de nå har vært

gift i 33 år, og at de sammen har fått to barn – en filosof og en sosialantropolog – og tre barnebarn.

Var på forelesning – til tider

Som student var ikke Halgunset noe vanlig syn på lesesalen. Første semester tilbrakte han mest hjemme – latin kunne han fra før.

- Men jeg var innom da.

Halgunset smiler unnskylende og Sylvi forteller oss hvordan hun selv satt på skolebenken, mens Halgunset var hjemme og hogde ved.

I forhold til hva han hadde opplevd i Frankrike, var forelesningene på medisinstudiet i Bergen litt skuffende.

- *Hendte det at du sovnet i løpet av en forelesning?*

- Nei det tror jeg da ikke, men jeg sov nok forbi noen. Ellers har jeg nå opplevd det siden da, på konferanser og sånn. Det kommer liksom litt an på hvor mye konjakk man drikker kvelden før.

Festsladder ble jobbtilbud

I Bergen levde Halgunset det primitive liv i et nedslitt rom utenfor sentrum.

- Jeg betalte 50 kroner i leie. Det var lite, men det var ikke verdt mer heller. Jeg måtte gå gjennom tørkeloftet for å komme til rommet. Og jeg delte bad med vertsfamilien.

(Til opplysning var dette en tid da ølen kostet 7 kroner halvliteren., red.anm)

Som barn hadde Halgunset en drøm om å bli arkeolog.

- Jeg har alltid likt å finne ut av ting.

Kanskje ikke så rart at det ble medisin til slutt. At han ble patolog var mer en tilfeldighet.

- Det var komisk. Det var nå en patologiprofessor i Trondheim som var desperat etter å finne en amanuensis. Patologi var liksom ikke så populært på den tiden. Og en kveld da jeg var på fest, hadde jeg nevnt for ei venninne at jeg syntes patologi var interessant. Før jeg visste ordet av det, ringte pa-

Halgunset sier han verken er A- eller B-menneske, men mer "C" - blir aldri trøtt om kvelden og hater å stå opp om morgenen.

Tre enkle:

Bok eller film

Femur eller humerus

Øre- eller **halsbetennelse**

Fire litt vanskeligere:

Blind, döv eller stum? Blind, det er nok det mest uproblematisk. Både hørsel og taleevne trenger man jo til kommunikasjon.

Verste flause: "Det er nok fortrent. I.E. er nå veldig god på å huske på ting, men enda bedre på å glemme ta ting."

Beskriv deg selv med 3 ord: Snill, sta og tålmodig.

Yndlingstv-program: Lett. Gullrakka på NRK på fredagene. Spesielt Nytt på Nytt.

tologiprofessoren i Trondheim og tilbød meg stillingen som amanuensis..

Handyman

Etter to år i Trondheim, kjøpte Halgunset og kona sitt første hus sammen.

- Det var stygt og jævlig, men vi kjøpte nå det derre der da.

Men det skulle nå ikke bli så lett for den ferske familien. For etter å ha stått med trykkluftsbør ned i grunnen fra klokka seks hver kveld i 1 og ½ år for å bygge kjellerleilighet, slo ly-net ned i huset, og de måtte begynne forfra med å rive alt og bygge det opp på nytt. Og ikke nok med det, leiligheten de midlertidig bodde i skulle plutselig selges, slik at hele familien måtte flytte inn i det i det uferdige huset.

- Det var campingtilstander, vi hadde et tak av papp i tre uker.

At Halgunset både er hob-bysnekker og -elektriker (han har installert hele husets svak-strømsanlegg), er nok nytt for de fleste. Det studentene kjen-ner han best for er utvilsomt anatomikunnskapene hans.

- De trengte en anatomiunder-viser når de utvidet studiet her i byen, og så var det ingen som ville ta på seg den oppgaven. Så da ble jeg sittende med det.

- Var du i det hele tatt interes-

sert i anatomi da?

- Nja. Ikke noe spesielt på den tiden. Men nå er jeg det.

- Det virker som om du har en vanvittig oversikt over alle anatomiske strukturer nå?

- Det kan godt hende det virker sånn, men det er bare tilsynelatende. Man lærer seg triksene raskt.

- Triksene for å huske bedre, eller triksene for å slippe unna med å ikke huske det?

- Litt begge deler.

Kidnappet

Halgunset måtte avtjene verneplikt som militærlege.

- Jeg trivdes ikke så veldig med det. I hele utdanningen lærte vi at pasienten alltid hadde rett, men nå var det plutselig motsatt. Det hendte en gang at en soldat tilbød meg 3000 kroner for å bli dimmet, men det "hørte jeg ikke".

Halgunset forteller videre om den kvelden han ble tatt til fange av Heimevernet da han var ute og gikk. De var gode og fulle på hjemmebrent, og trodde han var spion. Så de tok han med til en lavvo og holdt ham fange.

- De holdt meg fanget hele kvelden. Så vi satt nå der og prata skit og drakk karsk.

Teddybjørner på PBL

Halgunset var og er en ivrig

forkjemper for å inkludere leger og professorer mer i studentundervisningen. Han jobbet blant annet for å skaffe studentene et disseksjonskurs der elevene faktisk fikk dissekere selv, samt å tillate veiledere å delta mer i PBL-diskusjonene.

- Slik som det er nå kunne man like godt hatt en teddybjørn sittende nedi hjørnet.

Han støtter det studieopplegget vi har her i Trondheim.

- I Bergen stapper man bare mest mulig inn i hodet før eksamen, før man rydder plass til neste semesters pensum. Dette blir feil – det viktigste er jo ikke det som står i bøkene, men det som står mellom dem.

Spontan

Med et tre års opphold i Frankrike, og en tur til Kina midt i studietiden (dog, påpeker Halgunset, det var jo tross alt i nevrologiterminen), skulle man kanskje tro mannen var nokså spontan, men dette avkrefter han.

- Æ e itj så veldig spontan av meg shjø.

Han tenker seg om.

- Men det var jo den gangen jeg var på konferanse i Istanbul. Jeg hadde lyst til å se Pergamon, og med fotobagen over skulderen og tannbørsten i hånda, ankom jeg Tyrkia.

Men da han ankom, var det ingen ledige hoteller - han hadde kommet midt i en høytid.

- Så jeg gikk da og vasa rundt i gatene. En gateselger prøvde å selge meg en skinnjakke, men da svarte jeg at det eneste jeg trengte var et sted å bo. Han svarte behjelpelig; "Yes, I know a place, but it's for poor people". Jeg endte da opp på et kott som var 1,20 bredt, 3 meter høyt, og hadde dyne med påsydd sengetrekk. Et hull i gulvet og ei flaske ved siden av, fungerte som fasiliteter.

Selv om han ikke lenger er så spontan av seg, er han ingen planlegger.

- Det hender jeg blir ferdig med forelesninger kl.03 natten før jeg skal holde dem.

Ettertraktet på julebord

I julen er Jostein Halgunset som de fleste nordmenn og feirer typisk norsk familie-jul sammen med barn og barnebarn. Den jula han husker best – på godt og vondt - er fra da han studerte i Frankrike. Universitet nektet sine norske studenter å dra tilbake til Norge i jula (da erfarte man nemlig at studentene ikke vendte tilbake til Frankrike igjen – sjokk, red. anm.). Dermed gikk turen til Pyreneene hvor Jostein og studentvenner feiret katolsk jul på et høyfjellshotell.

- Dette var første gang jeg feiret jul uten familien.

Halgunset kaller det en overgang til voksenlivet.

- Det var trist, men også fint.

- Men en ting vi lurte på (Viel lurte på, red. anm). Tror du på julenissen?

- Jeg tror da på Sankt Claus. Jeg har sett levningene hans i krypten i Bari.

I førjulstidene er det derimot julefeiring med kollegaene som står for tur. Sammen med de andre patologene på St. Olavs er det tradisjon med julebord, og da er det klart at Halgunset stiller opp.

- Det er jo mest kvinnfolk der, så da føler man seg plutselig litt ettertrakta, humrer han.

Det begynner å bli sent. Skitt – vi har jo vært her i snart tre timer. På tide å gi Halgunset litt fred fra to nysgjerrige Nocebo-reportere. Han sa riktig nok at han synes det er artig å ha med studenter å gjøre, men det er da grenser for hvor lenge utpå nattestid en ønsker å ha huset fullt av to studenter som ikke aner hvem Gange-Rolv er.

Så mens førsteamanuensis, hob-bysnekker og språkelsker Halgunset skrur på PCen for å gjøre siste finish på neste dags forelesning, takker vi for at vi fikk besøke hans meget koselige hjem. Og idet vi løper i isende kulde mot siste buss, kan vi ikke annet enn å smile: ikke bare er han rå i latin, han tror søren meg også på julenissen.

Elektriker-Jostein viser oss stolt svakstrømsanlegget han har installert i huset helt på egenhånd.

Nocebo integrerer: Svensker

Tre godt integrerte svensker. Ja, det var slik vi fant dem.

Hvor flinke er egentlig NTNU, DMF og de norske studentene til å ta imot våre svenske innvandrere? Nocebo har møtt tre svenske medmedstudenter: Isabell Axelson fra kull '07, Svante Zetterberg fra kull '08 og Anna Runering fra kull '10.

av Maartje Romijn og Kari Mostad

Vi treffer våre søta brødre på Jordmor Matjas en ettermiddag for å spise pepperkaker, drikke gløgg og prate.

- Generelt trivs jeg godt her på studiet, forteller Svante.

- Man kommer fort in i det sosiale livet blant studenterna, og det är många föreningar man kan bli med i. Det finns något för alla här.

-Jag upplever studiet som mycket motiverande. Det är en god blandning av praktik och teori, forteller Isabell.

Men alle er de enige i at det er litt synd at medisinstudiet er såpass avstengt. Med campus her på Øya kommer man ikke like lett i kontakt med student-er på andre studier.

- Ja, det blir som en bubbla. Jag kan räkna alla jag känner i

Norge som inte studerar medicin på två händer, sier Svante.

Beliggenhet

Hverken Svante eller Anna hadde vært i byen før de begynte å studere her. Så hvorfor valgte de Trondheim?

- Bergen er för vått, Oslo för stort, och Tromsø för långt borta, sier Svante.

När de får muligheten, tar de seg gjerne en tur hjem.

- Men jag reste mycket oftare hem i början en jag gör nu, forteller Isabell.

Dyre Norge

Tross trivsel, er det naturligvis en del ting de savner med moderlandet sitt. Sol, varme og stabilt vær, søndagsåpne butikker, ølsalg som ikke stenger tidlig, venner og familie står høyt på lista.

- Og matbutikken! Jag saknar att kunna gå i stora butiker och ha stort utbud på olika ostar, kött, såser, grönsaker... ni har så litet utbud i Norge, starter Isabell, hvorpå de andre bryter ut:

- Och så är allt mycket dyrare här!

Språket en fordel

- Hvordan er det å være svensk

i møte med pasienter?

- Det har jag faktiskt upplevt som en fördel, forteller Isabell.

- Ja, alla normän har på ett vis ett förhållande till Sverige. Att vara svensk ger en därför en god utgångspunkt för samtal med patienter.

Enkelte ord kan likevel med fordel unngås i samtal med nordmenn.

-Till exempel brukade jag starta alla mina sms med "Hej pinglan!", som på svenskt betyr "Hei søta!". Jag brukade också säga till patienter, när jag till exempel skulle undersöka lungorna, att dom skulle "säga ifrån om dom blev yra". På svenska betyder yr "svimmel", men det fick en lite annan betydning på norska, kan man säga.

Integrerte

- Har dere lagt merke til noen forskjeller mellom nordmenn og svensker?

- Hmm. Vi är nog ganska lika egentligen...

- Men det är en skillnad när det kommer till modet. Normännerna ser över lag väldigt bra ut, men generellt sett anstränger dom sig nog lite mindre än svenskarna

när det gäller hur dom klär sig. Kanske mer praktiskt än stilig. Mycket allvädersjackor, sier Isabell.

De tre svenske studentene har blitt godt integrerte i det norske samfunnet, og det er mange ting de liker ved Norge.

- Naturen är praktfull, och dom norska tjejerna är mycket snygga, sier Svante.

- Och så har jag blivit mycket glad i brunost, forteller Isabell, fast jag var skeptisk i början.

Varm lunsj

På spørsmål om de kunne tenkt seg å bli boende i Norge etter endt studietid, er alle positive.

- Jag tror att jag skulle kunna stanna här, sier Svante.

- Ja, jag gillar Trondheim jättemycket. Och så tjänar man ju bättre här. Men att aldrig bo i Sverige igen känns otänkbart, sier Anna.

- Det ideelle hade egentligen varit om man hade kunnat dela sig i två och varit både där och här, avslutter Svante. *Hva er det beste med Norge?*

- Att det inte är någon kö till micron!

(Svensker spiser alltid varm lunsj, red.anm.)

Og helt til slutt, av nordmenn og svensker, hvem er penest?

- Nordmenn

Smartest?

- Svensker

Høfligst?

- Svensker

Flinkest til å lage mat?

- Svensker

Flinkest til å kysse?

- Nordmenn

Hardest på flaska?

- Svensker

Morsomst?

- Svensker

Mest sporty?

- Nordmenn

Mest utadvendte?

- Uavgjort!

Gladest?

- Nordmenn!

Historien om Placebo FC

Lufta var kald og himmelen grå, da vi marsjerte inn på kunstgresset. Skitne snøhauger lå som sanddyner rundt banen, og satte en trist ramme rundt kampen. Det som skjedde de neste 90 minuttene minnet mer om en kvinnefotball enn fotball. Langt flere baller havnet i Nidelva enn i motstanderens mål. Fasit: 1-4 til Petroleum.

av Tommy Henriksen og Lasse-Marius Honningsvåg

Vi forbannet oss på at dette skulle være vårt første og siste tap. Gjennom våren høstet (årstidshumor, red.anm.) vi poeng jevnt og trutt, og vi tok sommerferie med en ok fjerdeplass og en god følelse av at alt gikk på skinner i Placebo Ballklubb. Vi tok skammelig feil.

Føniks

Etter sommeren børstet vi støv av regnskapsbøkene, status presens var alarmerende: Med 90 kroner i klubbkassa, hvorav 50 kroner i kontanter, kom vi ikke til å bli noen stormakt på overgangsmarkedet i tiden fremover.

Som et hvert konkurstruet topplag bestemte vi oss for å skifte navn. Vi trengte et navn med schwung og internasjonal appeal: Placebo FC! At vi ikke lenger ble assosiert med småpikene som spiller den vederstyggelige sporten uten offside var en hyggelig bonus. Vår tragiske økonomiske situasjon førte til at vi ikke lenger kunne ha faste treninger. Vi måtte basere oss på sporadiske geriljatreninger i nattens mulm og mørke. Dette resulterte i et snitt på 0,02 treninger i uka.

Wisløff kan ta seg en bolle og Tom Nordlie kan forsyne seg av det som skulle være igjen av gjærbakst. Alt du har hørt

om trening er feil. Vi endte på andreplass, og var det eneste laget som slo den suverene seriemesteren, TØH. Olav "The Special One" Smeland (kull-06) kunne i etterkant meddele at vi hadde modig (og uvitende) gått ut i en skjev 4-4-2 og meid TØH av banen. Fiffig!

Den gjeveste av de alle

Serien var over, men sesongen var enda ikke slutt. Playoffet sto igjen – like stort som cupfinalen vil mange påstå.

I de to første kampene møtte vi Marin og Energi FK. Kampen mot Greenpeace-aktivistene var spesielt viktig, da ett av våre få tap i serien var mot nettopp de. Revansjelysten var stor! Vi skulle brenne skoger og krølle papir, ingen nåde! Begge kampene gikk til straffekonkurranse. Iskalde straffeskytere og en bengalsk tiger i mål fikset biffen. Den bengalske tigreren, Michel Gulati (kull 08), i mål

hadde turneringen gjennom en utrolig straffestatistikk med redninger på 7 av 9 skudd. Thomas Ravelli ville vært stolt.

The double

Brått sto vi i finalen. På motsatt banehalvdel sto overraskelsen NTNUI 4 (FIRE!) Pokalen sto i skapet allerede. 90 minutter senere var vi offisielt det beste studentlaget i Trondheim (hvertfall i 5 div. avd. 9)!

Med VM-historien på rams og en forstyrrende fordypning i Jan-Åge Fjørtofts spillerkarriere, sørget Rasmus "Rainman" Øksnes (kull-07) for å dra i land quiz-gullet på den påfølgende banketten. Storeslem! Stemningen og promillen var i taket. En perfekt avslutning på Placebo FCs beste sesong noensinne.

(Det ble også spilt finale for damer i playoffet. Der ble det kåret en vinner.)

En medisinerstudents bekjennelser

Som alle medisinerstudenters favorittavis ønsker vi i Nocebo å gi våre kjære lesere den riktige stemningen til jul (om ikke den riktige, så iallfall en stemning). Anonymt fikk vi tilsendt den følgende historien, og anonymt presenterer vi den - en historie fra lesesalen på Lab. God jul!

Som medisinstudent møter man mange forskjellige mennesker, og lærer å se på menneskekroppen på en ganske annerledes måte enn andre - men det betyr ikke at vi ikke har lyster. Tvert imot.

Det var en helt vanlig dag; jeg hadde hatt uketjeneste hele dagen, med PBL-avbrekk i midten. Etter det var jeg på trening, og tok 8-12 repetisjoner for å få hypertrofe muskler.

Da jeg etter trening hadde inntatt Fjorlands hjemmelagde kjøttkaker med ertestuing, stakk jeg læringslysten på lesesalen.

Det var til min store forskrekkelse helt mørkt der inne, selv om klokka bare var halv ni. Jeg skulle akkurat til å skru på lyset, da jeg skimtet en vakker, slank skikkelse helt innerst på lesesalen.

Hun hadde foreløpig ikke gjort noen verdens ting, men allerede hadde hun min fulle oppmerksomhet.

"H.. Her var det mørkt," stotret jeg. Skikkelsen snudde seg mot meg. "Og varmt", svarte hun.

Det var nesten så jeg kjente at det rykket i m. cremaster. Hvem var denne nydelige skapningen?

Jeg skvatt til da jeg så at hun plutselig reiste seg opp, og begynte å bevege seg mot meg med bestemte, men smidige steg. Blikket mitt festet seg umiddelbart på regio mammaria. Papillae mammae var stive. Det var jeg også. Jeg kjente hvor affisert regio perinealis var. Det varmet. Nesten som en inflammasjon.

"Skulle du lese?" spurte hun brått. "Ja," datt det ut av meg. "I lille Robbins".

"Vi får håpe denne ikke er fullt så liten, da". Hendene hennes beveget seg ned mot regio pubica. Da hun rørte meg, kjente jeg frysninger langs hele medulla spinalis.

Brått rev hun av meg skjorten, og beundret umiddelbart den veletablerte pectoralismuskulaturen min. Jeg hadde så lyst på henne!

Jeg strøk hånden min forsiktig over hennes m. trapezius, og videre ned mot m. gluteus medius. Selv var jeg fullstendig klar. Jeg kunne nesten kjenne at det pulserte der nede. Hendene hennes bevegde seg videre innenfor buksen min, og hun grep tak i min erigerte radix penis. "Ahhhh...."

Bare sekunder senere var vi begge nakne. Den anatomisk korrekte kroppen hennes var en åpenbaring, det var nesten så jeg trodde det var skjedd en feilkobling mellom blobs og interblobs i sulcus calcarinus. Den var for god til å være sann. Jeg tillot hendene mine å berøre labium majus pudendi – bilateralt, før de sakte bevegde seg innover mot labium minus pudendi sinister. Deretter dexter. Kroppstousen og den økte respirasjonsfrekvensen fortalte meg at hun likte det.

Fingrene mine strøk mykt opp og ned langs vestibulum vaginae, og kjærtegnet hennes glans clitoris til en tremor spredte seg gjennom hennes kropp. Fingrene mine gled inn i ostium vaginae, og ble svøpt i herlige sekreter fra Bartolinis kjertler. Det var vått. Og varmt. Hun stønnet.

Før jeg visste ordet av det, hadde hun glans penis i rima oris. Så hele penis. Hele hennes cavitas oris propria var nå fylt med min manndom. Men corpus cavernosum penis fortalte meg at det var tid for penetreringen. Jeg grep tak i hennes regio glutealis, og løftet henne opp på lesesalputen. Preputium penis ble dratt tilbake da jeg trengte inn i henne. Inn, ut. Inn og ut. Kraftige støt opp mot ostium uteri. Jeg kjente det kom til å bli en prematur ejakulasjon.

Det kom et kjapt skifte fra parasympaticus til sympaticus, og spermiosmatro fra corpus epididymis startet på vandringen mot målet. Og med matpakke fra vesicula seminalis og litt hjelp fra prostata, sprutet en salig blanding av blant annet sitronsyre, fruktose, diverse enzymer og 40 – 600 millioner av de små rakkerne over hennes lekke regio umbilicalis.

Lesesal 1 på Lab blir aldri den samme igjen.

Konferansen for medisin og kristen tro 2010: Alltid

Hvordan forholder du deg til døden? En kirurg og en kaptein i Hæren møttes til en spennende samtale på Hermon Høyfjellssenter under Konferansen for medisin og kristen tro i oktober.

av Astrid Øvstedal

Årets tema var 'Alltid' og under hovedseminaret på lørdag møttes Torstein Husby, overlege i Ortopedi/Håndkirurgi ved Oslo Universitetssykehus og Øyvind Berg, kaptein i Hæren med erfaring fra Afghanistan til en samtale ledet av to konfransierer. Å drepe bedre enn sex? Hvordan skal vi som yrkesutøvere forholde oss til døden? Og hvordan kan vi leve med de valgene vi tar? Interessante spørsmål stilles, som ikke nødvendigvis har et åpenbart svar, og vi får innblikk i hvordan disse ulike yrkespersonene reflekterer rundt store spørsmål angående

liv og død.

Både det Berg og Husby sa er noe å tenke på, men hva som er 'rett' er ikke alltid lett å vite. Svarene man kommer til vil nok være ulike, men Konferansen handler om å ikke bare godta vedtatte sannheter, men å reflektere rundt og diskutere tema nettopp i skjæringspunktet mellom medisin og kristen tro.

Under andre seminarer fikk vi blant annet et særdeles ærlig møte med Inger Lise Hansen, 2.nestleder i KrF, om det å stå i motvind og Carl Fredrik Knobloch snakket om utfordringer knyttet til kristen tro under turnus og som nyutdannet lege.

Fra Trondheim var vi 18 stk av totalt 90 på hele Konferansen og blant disse befant Live og Ingunn seg.

- Konferansen var overraskende bra. Tenkte at det i utgangpunktet ikke var noe å ta opp som kristen medisinstudent, men det viser seg at det er store utfordringer i vente, sier Live Midttun.

-Det var veldig profesjonelt og jeg gleder meg til seminarene neste år, samtykker Ingunn Sagberg.

KRIMS er en inkluderende og sosial møteplass, der man blir kjent med studenter på tvers

av kullene.

Her er det utrolig mange hyggelige folk som kan være en bra støtte den dagen man møter utfordringer som kan oppleves vanskelige. Gjennom året blir det også noen drypp fra kristne leger som forteller om deres tanker om utfordringer de møter på i arbeidslivet og ellers.

Et av mange spennende foredrag under Konferansen 2010

MedHum-revyen 2011

Tenk deg noen tiår tilbake i tid. Du befinner deg i Tyskland. Eller kanskje Franrike.

av Andreas Ass Engstrøm

Du er på vei hjem en sen kveld, gatene er tomme og regnet plasker ned rundt deg. Med ett hører du musikk fra en mørk sidegate, svakt - men akkurat høyt nok til at du kjenner igjen Louis Armstrongs "Hello Dolly". Du blir nysgjerrig, og beveger deg ned gaten. Musikken blir stadig sterkere. Du går bort til ett av vinduene og ser inn. Lokalet er fylt til randen av glade mennesker.

Det spilles musikk fra et band i hjørnet, og du kjenner vibrasjonen av trompetenes lystige

BarNoir

toner. Du kikker deg rundt, og oppdager navnet på stedet: "Bar Noir".

Ved siden av står det et skilt; Revy i kveld kl. 19.

Det er en slik litt småluguber klubb som danner rammene for årets MedHum-revy "Bar Noir" som spilles 3. - 5. februar 2011 i Verkstedhallen i Trondheim.

Harry Potter, badeender, Sesam burgersjappe og NTNUs kjærestegaranti får alle gjennomgå på ulike måter. Og hvem er Nevronius og Synapsius? Det er bare å sette av helgen og begynne å glede seg!

Billettsalget starter 17.januar!

Nocebo forteller deg hva som er trendy:

Inn

Vasking
Stek
Spamme epostlistene
Juleblot
Erotisk novelle
Birken
Badstua på MTFS
Julebord kull 09
Middag på studenthytta
FFFFFFUUUUUU
Nocebo
Fekting
Dahls Julebrygg
Adventsskjegg
Fyllesjekking
Uran i Iran
Dropbox
Kuldekino med MTG
Bar Noir
Stein Morten

Ut

Spruting
Breakdance
Holde kjeft
Ex. Phil
Det tenkende mennesket
Mølla
LAB
Konferansen
Middag på øya helsehus
Lykkelig uvitende
Æskulap
Fotball
Ringnes Bokkøl
Pubertetsbart
Alfamannentips
USA i Irak
Limewire
Nova sal 6
Survival
Petter Northug

Legesprittposten registrerer...

...at Nocebos **juleøstest** gikk over all forventning
...mye fordi vi fikk inn over **40 liter** øl
...at juleøstesten ble kombinert med Nocebos 10årsjubileum...
...og **internseminar**...
...og **julebord**...
...fordi redaktøren er **gjerrig**
...at det ble mye **vasking** utover kvelden...
...at vi har lært å vaske av **søta bror**
...som nocebo **integrerer**
...at dette var en bra start på **advent**
...at det fødes mange barn i **september**
...som er nøyaktig **9 måneder** etter julebordsesongen
...at vi mottar anonyme **erotiske** bekjennelser
...at lesesalene skal åpnes for folk som går på **Dragvoll**
...og at det **driter** vi i da de ikke leser noe uansett...
...de som derimot leser er **kull-10**...
...som tydeligvis tar ex.phil **seriøst**...
...og at vi ikke **fatter** hvorfor
...at **striking** under forelesning tydeligvis er trendy...
...for fremtidige **husmødre**
...som det tydeligvis er **mange** av
...at man kan **sende sms** "vaska" til 72500...
...og bli belastet med 200 SEK på **mobilregningen**...
...at vi **MÅ** hente **klær** i underetasjen på LAB...
...men ærlig talt, det **gidder** vi ikke...
...fordi vår **autonomi** ikke kan krenkes
...at Bilyd viser hud i **Æskulapp**...
...som vi bruker til å **fyre opp** i peisen med..
...når vi har kjøpt dopapir

Askil gir finger'n:

- Man inviterer ikke til eksamensfest når man ikke har eksamen,
gjør man vel?

Foetus og Bilyd sang julen inn

Foetus Ex Ore åpnet sterkt med irsk folkesang, "Dúlamán", en sang som på ingen måte satte Hospitalskirka i julestemning, men heller uttrykte med voldsom kraft: "skjerp alle sansene! Dette blir en forrykende konsert!" Og så kom englene. Nynnende sin egen ankomst, svevet de opp langs midtgangen og omkranset hele rommet; her er Bilyd.

av Vilde Lehne Borch Michalsen

Etter en fabuleux åpning, dabbet det noe av med et par julesanger til karakter OK +. Foetus fremførte to selvlagde sanger som hadde nada enchi-lada med jula å gjøre, og Bilyd ble tidvis for "fint, men veikt". I en liten stund sto de to korene i fare for å ligne for mye på seg selv. Det perfekte glansbildet av det prektige englekoret og den øldrikkende gutteklubben blir nemlig fort too much for den gjengse student.

Men heldigvis; etter en safe start, viste Foetus og Bilyd kvaliteten de har iboende i seg, da publikum ble tatt med på et nært og følsomt stykke musikk. "Lys langs en fjord" åpnet forsiktig uten at publikum var forberedt på det som skulle komme.

Søskenrivalisering

Stillferdig lusket strofer om mørketidslandet seg innunder huden, med økende kraft spilte

melodiene seg inn i hjertekammerne. Ikke ett øye var tørt da de 70 dyktige sangfuglene mottok varm og ivrig applaus. Det var tydelig at Bilyd og Foetus hadde lagt søskenrivaliseringen til side. De to konferansierene som tilhørte hvert sitt kor, limte konserten sammen med fine og sjarmerende klumsete overganger. Koblingen fra y-kromosom til Jesus lå på tynn is, men latteren satt løst i Hospitalskirka.

"Silent Night"

Bilyd fortsatte på oppadstigen- de rus med blant annet en lekende og fiffig versjon av "Last Christmas". Et sterkt sensurert estisk nummer fra Foetus fulgte på, før suksessen fra fjoråret,

nemlig Julemedleyen, utspilte seg til publikums store fryd. Mot slutten ble lek, hui og hoi avløst av behagelige "Silent Night" og "Deilig er jorden".

Hospitalskirka nærmest duftet av nellik, gløgg og ribbe på tappen av årets førjulskonsert, men publikum krevde ekstranummer før de aktet å rikke seg fra trebenkene. Reprise av nydelige "Lys langs en fjord" avsluttet torsdagskvelden, og Nocebo forlot Hospitalskirka rørt, imponert og en anelse forelsket.

Vi gleder oss til neste gang!

Skilt ved fødselen

Uma Thurman

Karin Svensson

